

ELŐSZÓ

Az *Acta Iuvenum Sectio Archaeologica* immáron a negyedik kötetével jelentkezik. A kétévente (az OTDK döntőinek megfelelően) megjelentetett periodika újabb kötetét a kezünkbe véve itt az ideje egy kisebb számvetésnek. A megelőző, 1–3. kötetekben 21 hallgató írásait olvashattuk, közülük kilencen ma doktoranduszok (SZTE, ELTE, KLTE), vannak olyanok, akik már közel állnak disszertációjuk befejezéséhez és megvédéséhez. A többiek különböző munkahelyeken, a szakmájukban dolgoznak, pályaelhagyó csupán elenyésző mértékben van közöttük. Legtöbbjük számára minden bizonnyal az első valódi kutatási lehetőséget és élményt, a szélesebb tudományos nyilvánosság előtti első megmérettetést, az első publikáció megjelenésének lehetőségét jelentette az OTDK, illetve az *Acta Iuvenum*.

Az SZTE Régészeti Tanszékének hallgatói által kutatott időszak hagyományosan széles: az őskortól a késő középkorig terjed. Emellett kiemelt figyelmet fordítanak arra is, hogy a régészeti módszertan alkalmazásával elért eredményeiket összevegyék a természettudományos vizsgálatokból nyerhető tapasztalatokkal. Erre jelen kötetünkben is találunk példákat. Kettlen foglalkoztak a császárkori Barbaricum különböző kérdéseivel: Bőr Gabriella egy vitatott funkciójú tárgytypust, a pixist vizsgálta, Borsódi Martin pedig egy kevésbé látványos, de az egykori életmód rekonstrukciójának szempontjából fontos leletegyüttes, a mezőgazdasági vaseszközök témájában értekezett. Hergott Kristóf egy olyan tárgytypus – az íjászgűrű – képviselőit gyűjtötte össze az avar kori régészeti leletanyagban, melyet korábban nem övezett figyelem, míg Ilés-Muszka Andrea egy már sokat kutatott lelőhely, a svédországi Birka Kárpát-medencei kapcsolatrendszere témájában fedezett fel új összefüggéseket. Kis Luca bemutatta, hogy a bioarchaeológiai vizsgálatok milyen új adatokat szolgáltathatnak egy 10. századi lelőhely társadalomrégészeti elemzéséhez. Pap Evelin egy Árpád-kori temető (Főnyed–Gólyásfa) régészeti és archeometriai vizsgálatát végezte el. Varga Bianka Zsuzsanna a dombóvár–gólyavári ásatások során előkerült kerámiaanyag egy részén végzett régészeti és archeometriai elemzéseket, Gál Andrea pedig a 14–15. századi temetkezési rítusokat vizsgálta.

A 2019. évi OTDK döntőjében fenti hallgatóink – hagyományainkhoz híven – ismét eredményesen szerepeltek. Bőr Gabriella és Borsódi Martin (mindkettőjük témavezetője Kulcsár Valéria) megosztott második helyezést szerzett, míg Ilés-Muszka Andrea (témavezetője Révész László), Kis Luca (témavezetője Pálfi György és Révész László), illetve Hergott Kristóf (témavezető: Pintér-Nagy Katalin) a zsűri különdíját vehette át. Büszkéek vagyunk a többiek, Pap Evelin Kitti, Varga Bianka Zsuzsanna és Gál Andrea (mindhármuk témavezetője Wolf Mária) teljesítményére is. Reméljük, hogy „elődjekhez” hasonlóan jól hasznosítják majd mindazt a pozitív energiát és tapasztalatot, amit az OTDK-ra való felkészülés és a megmérettetés során nyerhettek. A tanszék oktatói pedig kívánják és remélik, hogy az OTDK továbbra is a tudományos kutatás és a korrekt viták békés terepe maradhat.

Szeged, 2019. május 2.

B. Tóth Ágnes
egyetemi docens